

handling. Det er derfor kun den sidste ærede Taler meget vidtgaaende Ytringer, som have foranlediget mig til at tage Ordet, ikke saameget fordi han har meent eller henkastet en Forsætning om, at der i Udvalgets Betænkning skulde være anført Noget, som ikke var alvorligt meent, hvorimod jeg ved den Maade, hvorpaa jeg mundtligt har udvillet Sagen, skulde have kastet Mafften, saa at det nu var kommet for Dagen, at hvad der stod i Udvalgets Betænkning, var kun sagt paa Strømt, thi jeg behøver i denne Henseende kun at henvise det ærede Medlem til, med lidt mere Koldblodighed at gjenemlæse den samme Betænkning, og han vil da see, at ikke Ordføreren, men samtlige Udvalgets Medlemmer ere af den Mening, at det vilde være i høj Grad fordærveligt og forkasteligt at fravige det sunde og rigtige Princip, der ligger til Grund for alle vore kommunale Anordninger, at de kommunale Poster skulde være ulønne, og at det kun var med en uhyggelig Fornemmelser, at man gik ind paa Noget, der i sine Conseqventser kunde lede til det Modsatte. Men hvad der især giver mig Anledning til at tage Ordet, er, at det ærede Medlem satte dette Spørgsmaal i Forbindelse med Embedsmændenes Lønninger. Jeg vil paa ingen Maade bruge den samme Fremgangsmaade, som det ærede Medlem brugte; men det forekommer mig rigtigt nok, at denne Sammenstilling aabnede Udsigt til, at dette lille Skridt, som han kaldte det, skulde være et første Skridt, der i sine Conseqventser vilde lede til, hvad man ellers ikke her har ført Ordet for, at saadanne Poster skulde blive lønne, eller at denne Godtgjørelse paa en Maade skulde betragtes eller betegnes som en Løn. Jeg maa derfor paa det Bestemteste udtale den Mening, at en saadan Sammenstilling er ubesøjet. Det, hvorom der er Spørgsmaal, er kun, om det er hensigtsmæssigt eller, som det ærede Medlem mener, endogsaa nødvendigt for at faae gode Amtsraadsvalg at tillægge Medlemmerne en Godtgjørelse for de Reiser, de gjøre, for

de Veilængder, de tilbagelegge i Amtsraadets Erinder, og det er ganske vist en Stjenssag. Jeg for mit Vedkommende tror ikke, at der vil mangle gode Kræfter af denne Grund, navnlig da Amtsraadets væsentligste Bestanddeel er Jordbrugere, og det ærede Medlem vil jo ikke gaae længere ned end til dem, der ere 16—18 Tønder Hartkorn, hvilke ere saa vel forsynede med Befordring, at det ikke kan være nogen Gjenstand for dem at gjøre saadanne smaa Reiser. Forøvrigt er der jo henviist til, at der ved en Godtgjørelse vilde komme større Lighed i disse Forhold, eftersom det blev oplyst ved anden Behandling, at det var Skif og Brug, at der blev givet Godtgjørelse, ikke for Reiser til og fra Amtsraadsindsødet, men kun for Reiser i extraordinære Erinder. Det er dette, der er vedtaget af Thinget ved anden Behandling, og jeg har erklæret, at jeg stemte derfor, netop af den Grund, som den ærede Landstingsmand vilde gjøre gjældende for, at vise Smødekommen; thi jeg har tydeligt nok udtalt, at jeg vil helst være fri for disse Godtgjørelser, men da jeg seer, at ærede Medlemmer lægge saa stor Vægt derpaa, har jeg for at vise Smødekommen stemt for det Forslag, der sidste Gang blev vedtaget, og det vil jeg endnu holde paa, da det kan forsvares med, at der er Tale om en extraordinair Byrde, som ikke falder ligeligt paa alle Amtsraadsmedlemmer, og en Godtgjørelse allerede er indført derfor paa enkelte Steder. Hvad der sidste Gang blev vedtaget, kan altsaa retfærdiggjøres ved, at der tilveiebringes større Lighed i disse Forhold.

Saurshou: Den ærede næstforegaaende Taler ønskede at vide, hvormange Reiser Forslagsstillerne af vort Forslag foretog under Godtgjørelse. Jeg kan for mit Vedkommende ikke give ham nogle Oplysning herom, thi jeg fører ikke Bog derover; men jeg kan forsikre, at jeg har foretaget ikke saa Reiser, thi jeg er og har i mange Aar været Amtsraadsmedlem.